

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 33. Georgii Radzivillii Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

mum meritorum fama Romam delata licet absens, a Clemente VIII. Papa Presbyteris Cardinalibus anno Christi millesimo quingentesimo nonagesimo sexto die quinta Junii adscribatur, adjecto titulo S. Mariæ Transpontinæ, quam tamen dignitate auctus adeo nihil de consueta sua vivendi ratione, ac Religionis zelo remittebat, ut potius pietatem in semetipso, disciplinæ studium in Clericis sibi subiectis, ac liberalitatem in pauperes, & Ecclesias novo fervore adaugeret, tandem vero cum gregem sibi commissum novem omnino annis vigili cura rexisset, sexto Patriarchatus sui anno fatis cedens condito liberali testamento ibidem honorifice sepultus est.

§. XXXIII.

*Georgii Radzivilii Cardinalis
obitus.*

*Ciac. l. c. p. 99
Aubery. in
vita Card.*

Hunc pari fato sequebatur Georgius Radzivilius patria Lithuanus Nicolai Radzivilii Olivæ Ducis, & Niellovisii Palatini Vilnensis Filius, qui anno ætatis suæ duodecimo nondum completo non sine singulari divini Numinis providentia utroque parente orbatus fuerat; quippe eo liberius piorum hominum sollicitudine optimis moribus, literisque excultus agnito Parentum

suorum errore veram fidem amplectebatur, eamque immoto studio propugnabat: unde a Valeriano Vilnensi Episcopo jamjam ætate confecto Coadjutor postulatus, atque annuente Episcopi precibus Gregorio XIII. Romam accersitus fuit, ubi non modo literis, sed maxime Catholicæ fidei præceptis adhuc firmiter excolebatur, nam ea Pontificis cura tantopere Radzivilius profecerat, ut fratrem suum natu minorem pariter ad veræ Religionis cognitionem revocaret, necnon mortuo Valeriano ad regendam Vilnensem Ecclesiam electus plures hæreticos ad ejurandam sectam impelleret: insuper ab omnibus ob singulare Religionis studium, morumque comitatem plurimi habitus, ringentibus etiam hæreticis, publicam Vilnensem Bibliothecam a perversis Sectariorum libris expurgavit, ac quemcunque librum sine ipsius approbatione typis edi, vel vendi severe prohibuit: præterea Stanislaum Fratrem suum, cui Olivæ Ducatus obvenerat, eo induxit, ut nulli a vera fide alieno in sua ditione commorandi facultatem concederet: Judæorum quoque Synagogas everti jubens, Ruthenis Schismaticis significari præcepit, vel suis bonis cederent, vel deposito schismate Catholicæ Ecclesiæ Capiti sese jungerent. His

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

meritis clarus anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo tertio die duodecima Decembris a Gregorio XIII. summo Pontifice Presbyter Cardinalis renuntiabatur, assumpto titulo sancti Sixti, anno autem incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo primo a Vilnenli ad Cracoviensem Ecclesiam translatus, atque a Clemente VIII. ad Sigismundum Poloniæ Regem, nec non ad Rudolphum sacri Romani Imperii Imperatorem Legatus fuit missus: inde vero Romam profectus Legationis suæ rationem reddidit, quo facto ad commissam sibi Ecclesiam reversus est, anno tamen sacro rursus Romam contendens repentino morbo afficiebatur, ipsoque adhuc mense Januario non sine summo omnium luctu nonnisi quadragesimum quartum ætatis suæ annum agens mortalitatem exuebat, sepultus Romæ in Ecclesia Patrum Societatis.

§. XXXIV.

Innici Avalos Cardinalis mors.

Cabrara & Petromel.
Thuan. l. 124 p. 879.
Ciacon in vita Pontif. tom. 3 p. 935.
Proximo mense Februario die vigesima mundo valedicebat Innicus, seu Ignatius Avalos de Arragonia patria Neapolitanus Alphonsi Vastii Marchionis toto orbe celeberrimi, & Mariæ Arragoniæ Filius, qui a juventute sua singulari